
Πληροφορίες: Συργιάννη Αγγελική, Ράπτη Νίκη
Τηλέφωνο: 6944798295, 6970823810
E-mail: syllogosdaskalwn@gmail.com
Ιστότοπος: <https://sylaitolos.gr/>

Προς: Μέλη του συλλόγου

Κοιν: ΜΜΕ

ΘΕΜΑ: «Σχολικός Εκφοβισμός: Σπάζοντας τη Σιωπή. Χτίζοντας Ένα Ασφαλές Αύριο»

Η 6η Μαρτίου έχει καθιερωθεί ως η Παγκόσμια Ημέρα Σχολικής Βίας και Εκφοβισμού, μια ημέρα αφιερωμένη στην ανάδειξη των σοβαρών επιπτώσεων του φαινομένου και στην ανάγκη ανάληψης δράσης για την πρόληψη και την αντιμετώπισή του. Ο σχολικός εκφοβισμός αποτελεί μια πολύπλοκη κοινωνική παθογένεια που διαταράσσει την εκπαιδευτική διαδικασία, επηρεάζει την ψυχική υγεία των μαθητών και ενισχύει αρνητικά πρότυπα συμπεριφοράς. Η σύγχρονη έρευνα υπογραμμίζει ότι η αποτελεσματική διαχείριση του φαινομένου απαιτεί μια πολυεπίπεδη προσέγγιση που εμπλέκει το σχολείο, τους εκπαιδευτικούς, τους γονείς και την ευρύτερη κοινωνία. Ο ρόλος των εκπαιδευτικών είναι καίριος στη δημιουργία ενός προστατευτικού και συμπεριληπτικού σχολικού περιβάλλοντος, το οποίο αποτρέπει την εμφάνιση εκφοβιστικών συμπεριφορών και ενισχύει τις αξίες της αποδοχής και του σεβασμού.

Ο σχολικός εκφοβισμός αφορά τη συστηματική, εσκεμμένη και επαναλαμβανόμενη επιθετική συμπεριφορά μεταξύ μαθητών, η οποία χαρακτηρίζεται από ανισορροπία δύναμης και έχει ως στόχο την πρόκληση σωματικής, ψυχολογικής ή συναισθηματικής βλάβης. Οι μορφές εκφοβισμού περιλαμβάνουν τον λεκτικό (εξυβρίσεις, προσβολές, απειλές, διάδοση ψευδών φημών), τον σωματικό (επιθέσεις, σπρωξίματα, εκούσια πρόκληση πόνου), τον ψυχολογικό (υποτίμηση, κοινωνική απομόνωση, ψυχολογική κακοποίηση), τον κοινωνικό (αποκλεισμός από δραστηριότητες, περιθωριοποίηση) και τον ηλεκτρονικό εκφοβισμό (επιθέσεις μέσω διαδικτύου, εξευτελισμός μέσω κοινωνικών δικτύων).

Οι επιπτώσεις του σχολικού εκφοβισμού είναι εκτεταμένες. Για το θύμα, οι συνέπειες περιλαμβάνουν αυξημένο άγχος, μειωμένη αυτοεκτίμηση, σχολική άρνηση, ακόμη και συμπτώματα κατάθλιψης ή αυτοκτονικό ιδεασμό. Για τον δράστη, υπάρχει αυξημένος κίνδυνος ανάπτυξης αντικοινωνικής συμπεριφοράς και έλλειψη ενσυναίσθησης, ενώ για τους παρατηρητές, τα συναισθήματα ενοχής και φόβου μπορεί να οδηγήσουν είτε στην απάθεια είτε στην αποδοχή της βίας ως κανονικότητας.

Η αντιμετώπιση του εκφοβισμού απαιτεί μια ολιστική προσέγγιση, καθώς δεν μπορεί να είναι ευθύνη μόνο της οικογένειας ή μόνο του σχολείου. Οι εκπαιδευτικοί διαδραματίζουν καθοριστικό ρόλο στην πρόληψη και την αντιμετώπιση του σχολικού εκφοβισμού. Η πρώτη διάσταση της παρέμβασής τους είναι η αναγνώριση του προβλήματος, μέσα από τη συστηματική παρατήρηση της συμπεριφοράς των μαθητών και τη διαμόρφωση μηχανισμών ασφαλούς αναφοράς περιστατικών. Παράλληλα, η έγκαιρη παρέμβαση απαιτεί ειρηνική επίλυση συγκρούσεων, στοχευμένη υποστήριξη των θυμάτων και καθοδήγηση των δραστών προς την ανάπτυξη ενσυναίσθησης και την αλλαγή της συμπεριφοράς τους.

Η προώθηση προγραμμάτων κοινωνικής και συναισθηματικής μάθησης, η εφαρμογή βιωματικών δραστηριοτήτων και η ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ μαθητών, γονέων και εκπαιδευτικών μπορούν να συμβάλουν σημαντικά στη μείωση του εκφοβισμού. Η ενημέρωση και η ευαισθητοποίηση των γονέων, η διασύνδεση με ψυχολόγους και ειδικούς ψυχικής υγείας και η υιοθέτηση πολιτικών μηδενικής ανοχής απέναντι στη βία αποτελούν επίσης βασικά στοιχεία μιας ολοκληρωμένης στρατηγικής αντιμετώπισης.

Το σχολείο και η εκπαιδευτική κοινότητα οφείλουν να καλλιεργούν ένα θετικό σχολικό κλίμα που βασίζεται στην αλληλεγγύη και τον σεβασμό. Η θέσπιση σαφών πρωτοκόλλων διαχείρισης περιστατικών εκφοβισμού και η συνεχής επιμόρφωση των εκπαιδευτικών είναι απαραίτητες για την αποτελεσματική αντιμετώπιση του φαινομένου.

Η Παγκόσμια Ημέρα Σχολικής Βίας υπενθυμίζει τη συλλογική ευθύνη της κοινωνίας απέναντι σε ένα πρόβλημα που δεν αφορά μεμονωμένα περιστατικά, αλλά ένα δομικό ζήτημα που επηρεάζει το σύνολο της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Οι εκπαιδευτικοί, ως φορείς παιδαγωγικής καθοδήγησης, έχουν την ευθύνη να προάγουν την ενσυναίσθηση, τη δικαιοσύνη και την κοινωνική συνοχή. Η εφαρμογή επιστημονικά τεκμηριωμένων πρακτικών

μπορεί να συμβάλει στη μείωση του σχολικού εκφοβισμού και στη διαμόρφωση ενός σχολικού περιβάλλοντος που προάγει τη συναισθηματική ασφάλεια και την ψυχοκοινωνική ανάπτυξη όλων των μαθητών. Η πρόληψη και η αντιμετώπιση του φαινομένου πρέπει να ενταχθούν στο ευρύτερο πλαίσιο αναβάθμισης της παιδείας, με στόχο τη δημιουργία ενός ποιοτικότερου και ασφαλέστερου εκπαιδευτικού συστήματος.

Με εκτίμηση,

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Η Πρόεδρος

Η Γενική Γραμματέας

Συργιάννη Αγγελική - Ευθαλία

Ράπτη Νίκη